

Eli James

Nepriateľstvo, časť 2:

Globálna katastrofa

United Church of Yahweh

Eli James
Nepriateľstvo, časť 3:
Globálna katastrofa

© 2008 ForKrist Press
pre
United Church of Yahweh
P. O. Box 824
Talladega, AL 35161
U.S.A.

Úvod

Jednou z najzaujímavejších charakteristík Kresťanskej Identity je rozsah, v akom nesúhlasíme s konvenčnou teológiou denominačného kresťanstva a judaizmu. Z našej perspektívy sú obe tieto teológie značne pochybné, obzvlášť ak sa týkajú interpretácie Písma Svätého, biblickej histórie a histórie ako takej.. Judaizmus, ktorý sa nachádza v ostrom protiklade voči svojmu verejne projektovanému image, je v skutočnosti **popretím** Mojžišovho Zákona, a do dnešného dňa predstavuje tie isté „ľudské prikázania“, ktoré Jahšua Mesiáš tak dôkladne pri každej príležitosti odsudzoval. Kresťanstvo hlavného prúdu akceptujúc túto záplavu premyslených židovských prekrútení ako „evanjelia“ Starej Zmluvy, vytvorilo tento oceán omylov vynájdением početných „kresťanských“ doktrín, ktoré boli pridané k tisícim židovským klamstiev. Smrtiaca kombinácia týchto dvoch falošných teológií sa nazýva „**judeo-kresťanstvo**“, blud, ktorý sa dá porovnať s výrazom „satansky božský“. Z našej perspektívy v kresťanskej Identite je judaizmus náboženstvom anti-Krista a judeo-kresťanstvo reprezentuje Veľké Odpadnutie, odpadnutie verných kresťanských Izraelitov, prorokované Pavlom v 2. Tesaloničanom 2:3.

Ako sa môže Identita povzniesť nad všetok tento zmätok, omyl a klamstvo? Nuž, nie je to ľahká úloha, ale je demonštrovateľné, že Sväté Písma sú pravdivé. Ak sa pridržíme pravdy, ako je prezentovaná v pôvodných hebrejských a gréckych rukopisoch, a odstránime nánosy omylov, ktoré boli na Písmo nanesené evanjeliom klamstva (judaizmus) a evanjeliom sebaklamu (judeo-kresťanstvo), Biblia **má** zmysel, historicky i racionálne. Jasne existuje základná metóda šialenstva týchto prekrúčačov Biblie, aj keď niektorí z týchto duchovných a teológov sami nevedia, o čo ide..

S ohľadom na Starú Zmluvu – a Bibliu ako celok – je absolútne zásadné zosúladiť jazyk Biblie so sekvenčným poradím prírodnej histórie. Ako som vysvetlil v prvej časti, víťazstvo nad falošnou dichotómiou medzi kreacionizmom a evolúciou je prvým krokom, ktorý musí byť v tomto procese objasnenia podstúpený. Vedci sú rovnako náchylní na omyly, zbožné želania a neúprimnosť, ako ktokoľvek iný, takže to, ako interpretujú archeologické a geologické záznamy môže byť rovnako nesprávne, ako požiadavka fundamentalistov, aby sme brali doslovne nesprávne preklady Biblie. Uviedol som, že biblická história a normálna história sa dá harmonizovať. Vlastne verím, že sa dokonale zhodujú, akonáhle sú obe správne pochopené. Mojmím zámerom je zdokumentovať túto zhodu a použiť ju v ďalších častiach týchto štúdií na dokázanie hypotézy o dvoch líniách potomstva z Gen. 3:15, ktorá tvrdí, že Eva bola **zvedená** padlým anjelom, čo spôsobilo úpadok adamickej rasy.

Problém s debatou medzi ortodoxným náboženstvom a zavedenou vedou je ten, že obe disciplíny sú obmedzené a určené držať sa svojich falošne zosnovaných svetonáborov, obzvlášť v prípade dávnej histórie, takže sa nemôže objaviť žiadna hodnoverná známka pravdy. Táto falošná dichotómia sa dá zosumarizovať nasledovne: 1.) náboženstvo (judaizmus a judeo-kresťanstvo) vyučuje nutne zázračnú verziu biblickej histórie, ktorej nanešťastie protirečí archeologický záznam. Nehovorím, že sa zázraky nedejú. Dejú sa! Problém je ten, že judeo-kresťanstvo vymyslelo zázračné príbehy, ako je celoplanetárna globálna potopa v čase Noacha. V tom čase existovala potopa, ale nebola globálneho rázu. My, v kresťanskej Identite, s istotou uvádzame, že mýtus globálnej potopy je založený na dvoch problémoch denominačného bádania: nedbalé preklady a imaginatívne interpretácie. 2.) Moderná veda podáva konformistickú verziu prirodzenej histórie, ktorá, aj keď údajne založená na archeologických

nálezoch, je popretkávaná kruhovou logikou, pompéznym autoritárstvom a početnými falošnými predpokladmi týkajúcimi sa dávnej histórie. Okrem toho sú moderné datovacie metóde, ktoré sú úplne špekulatívne a nepresné, prezentované verejnosti ako presné a autoritatívne. Následkom toho sú školáci a všeobecná verejnosť vedení k názoru, že číra špekulácia je podloženým faktom.

Konformistická verzia vedy hlása, že „teória“ evolúcie je posvätné učenie, ktorá sa nemôže spochybňovať. Takmer dve storočia organizovaná veda vyučuje, že Vesmír je tvorený z jednoduchej hmoty. Od vodíka po ununoktium tabuľka prvkov rastie vo svojej komplexnosti. Tak, ako je každý prvok definovaný svojím zodpovedajúcim počtom protónov, elektrónov a neutrónov, podľa toho sú zoradené v numerickom slede. No žiaden vedec nikdy netvrdil, že vyššie prvky sa „vyvinuli“ z vodíka. Vodík je najbežnejším prvkom vesmíru a nutným komponentom mnohých molekúl. Iné prvky sú jednoducho tvorené väčším počtom základných častíc. Nikto nenaznačuje, že sa tieto prvky vyvinuli z nižších na vyššie formy. Prečo by mali byť živé formy v tomto odlišné?

Ak to platí pre atómovú štruktúru, môže to platiť i pre DNA. Faktom je, že neexistuje jediný dôkaz zo strany evolucionistov, ktorý by naznačoval, že k evolúcii dochádza. Je to špekulácia podávaná ako „veda“. Genetici nám hovoria, že DNA je navrhnutá na svoje replikovanie. Mutácie a omyly sú len zriedka – ak vôbec – schopné reprodukcie. Samozrejme, evolucionisti uskutočnili len niekoľko štúdií životaschopnosti mutácií. Dôvodom preto je, že takéto štúdie dokazujú, že ***mutácie a hybridy majú tendenciu byť neplodné***. Kvôli tomu musia farmári kupovať každý rok hybridné semené od poľnohospodárskych korporácií. Takéto semená sa musia vyrobiť, v prírode sa nenachádzajú!¹ Pre teóriu evolúcie to nie

¹ Tuná sa nachádza dobrý článok o produkcii hybridných semien: <http://www.ars.usda.gov/is/timeline/corn.htm>

sú dobré správy. Znamená to, že haplotypy (prirodzene sa vyskytujúce genetické zoskupenia), či sú pravé alebo hybridné, sú verné svojim poddruhom. To znamená, že nové hybridy kukurice sú stále kukuricou. Nové hybridy pšenice sú stále pšenicou atď. Zvažujúc milióny hybridov a mutácií, ktoré boli kedy vytvorené a študované, **skutočným zázrakom** je, že **NEBOL NAVODENÝ ČI POZOROVANÝ ABSOLÚTNE ŽIADEN PRÍPAD EVOLÚCIE**.

Posúďte toto vyjadrenie, sumarizujúce súčasné ortodoxné, vedecké myslenie:

Fosílna pozostatky a genetické dôkazy naznačujú, že všetci dnešní ľudia pochádzajú z anatomicky moderných predkov, ktorí žili pred asi 150 tisíc rokmi v Afrike. Pretože sme relatívne mladým druhom, väčšina z odchýlok v súčasnej ľudskej populácii pochádza z odchýlok v ľudskej populácii našich predkov. Taktiež, pri migrácii ľudí z Afriky títo so sebou niesli časť genetických odchýlok, ktoré v dávnej populácii existovali. Výsledkom toho je, že haplotypy mimo Afriky majú sklon byť podskupinou haplotypov v Afrike.

Idea, že všetky ľudské bytosti pochádzajú z jedného ženského predka v Afrike je špekulácia, nie fakt. To, že sa najstaršie ľudské pozostatky našli v Afrike, nie je dôvod predpokladať, že sa niekde inde nedajú nájsť ešte staršie pozostatky. Archeolické záznamy sa neustále aktualizujú, no toto vyjadrenie ortodoxii veľmi vyhovuje, preto sa to takto v škole učíte.

Faktom je, že **neexistuje žiaden dôkaz, že sa rôzne rasy vyvinuli z jediného páru ľudí**. Je to evolučná dogma, nie fakt. Veda o genetike tento názor vyvracia, rovnako ako naše poznanie o hybridoch. Jednoduchým faktom je, že mutácie a hybridy **nevytvárajú** potomstvo vyššieho rádu. Väčšina

potomkov hybridov nie je ani schopná reprodukcie.²

Prirodzený výber je fiasko! Prirodzený výber produkuje **adaptácie v rámci daného druhu**, NIE nové evolučné druhy! To je historický i vedecký fakt. Bez výnimky, pár existujúcich plodných hybridov sa nevyvíja do nových vyšších foriem. Mutácie zostávajú v rámci charakteristík pôvodných druhov. Mutácie nastávajú a opäť sa strácajú, ale sa nevyvíjajú do nových druhov! Pridajte k tomu fakt, že vyššie formy života, ktoré sa pohlavne rozmnožujú, musia mať životaschopné mužské A životaschopné ženské varianty, potom šanca na evolúciu je astronomicky malá. Inými slovami, všetky druhy majú špecifické genetické procesy, ktoré sú **navrhnuté** tak, aby garantovali, že k evolúcii NEDÔJDE. Z tohto dôvodu evolucionisti o genetike zriedka debatujú. Ich fantázie sú založené iba na špekuláciách. Evolúcia je náboženstvo, nie veda. Je to forma dogmatickej viery ľudí, vlastníacich zdrapy papiera zvané „diplomy“, a ktorí odmietajú zväziť možnosť, že DNA stvoril Boh.

Nemôžu prijať Jahveho diktát „druh podľa svojho druhu“. Nech sa snažili evolúciu stvoriť v laboratóriu či mimo neho, neuspeli.

Rozprávka o evolúcii vyučuje, že nižšie druhové rady sa vyvinuli na vyššie druhy v dlhom procese postupného vzostupu v komplexnosti látok a života. Tento postupný proces „evolúcie“ z nižších na vyššie formy **nie** je vedeckým faktom. Nebol uskutočnený žiaden vedecký experiment, ktorý by čo len vzdialene naznačoval, nehovoriac o tom, aby dokazoval, „evolúciu“. Napriek 200 rokom fantazirovania nebol takýto experiment navrhnutý, ani uskutočnený. Evolúcia je teda bájka, nie teória. Nemá mať miesto v učebných osnovách, pretože nie je vedou. Je to grandióznou propagandou, čo niektorí

2Pre genetické dôkazy pozri tento odkaz: <http://www.sparknotes.com/biology/evolution/reproductiveisolation/section2.rhtml>

evolucionisti, v zriedkavých prípadoch úprimnosti, dokonca i priznávajú.

Ernst Mayr, jeden z vedúcich evolucionistov dneška, to uvádza takto:

*Evolučná biológia, na rozdiel od fyziky a chémie, je vedou historickou – evolucionista sa snaží vysvetliť udalosti a procesy, ktoré sa už udiali. Pre objasnenie takýchto udalostí a procesov sú zákony a experimenty neadekvátnymi technikami. Namiesto toho sa konštruuje historický komentár, pozostávajúci z nezáväznej rekonštrukcie špecifického scenára, ktorý viedol k udalostiam, ktoré sa snaží človek vysvetliť.*³

Hádam, že toto vysvetľuje, prečo sa dnes nedá evolúcia demonštrovať. Už K NEJ NEDOCHÁDZA!!! ...podľa Mayra. A vy ste si mysleli, že evolúcia je založená na ťažkej vede? Žijeme vo veku oficiálnych lží, a „kresťania“ sa domnievajú, že je neslušné sa sťažovať!!!

Prirodzený výber versus Božský dizajn

Najrelevantnejšou je stále otázka dizajnu vyššou mocou. Evolúcia je predpoklad, ktorý neponúka žiadne fakty, nehovoriac o dôkaze. Keďže zmeny, vyžadované v zmene améby na ľudského človeka sú tak obrovské a komplexné, organizovaná veda požadovala, kvôli potrebe, nepredstaviteľné časové obdobia – v skutočnosti milióny a bilióny rokov – vyžadované pre takéto „náhodné“ zmeny, z ktorej – aby sa z jedného druhu vyvinul iný - každá by musela porušovať známe zákony genetiky. Až doteraz ani jeden vedecký experiment

3Zdroj:

<http://www.weeklystandard.com/Content/Protected/Articles/000/000/005/377xndpp.asp?pg=2>

nedemonštroval možnosť, aby jednobunková améba mohla zmutovať na samo-reprodukovateľného dvojbunkovca. Žiaden vedecký experiment nedokázal, že DNA môže mutovať na vyšší druh, samo-reprodukovateľný program, ktorého výsledkom je nový druh.

Richard Dawkins, prominentný evolucionista, to podáva nasledovne:

„...vo vede, je teória vysvetlením, ktoré spája dohromady rôzne experimentálne testované hypotézy, aby vysvetlila istý fundamentálny aspekt prírody. Aby sa idea stala vedeckou teóriou, musí byť založená na základe širokej palety dôkazov. Jej tvrdenia musia byť testovateľné a musí zahŕňať experimenty opakovateľné inými vedcami.“ – Live Science, vydanie neznáme.

Toto je tradičný štandard, definujúci, čo je „vedeckou teóriou“. Problém je, že „teória“ evolúcie tieto kritériá nespĺňa!!! Všetci súhlasíme s tým, že k mutáciám a adaptáciám dochádza. No adaptácia NIE je dôkazom evolúcie. Ide o úplne odlišné koncepty. Otázkou je, či sa mutácie alebo adaptácie môžu stať novými druhmi! Takúto udalosť nikto nepozoroval ani nedemonštroval!

V rámci vedeckého zriadenia sa kolektívne predpoklady postupnej, evolučnej komplexnosti nazývali uniformitarianizmom. Tento neohrabaný výraz je výstižný, pretože predpoklady uniformitárskeho svetonázoru sú ťažkopádne a falošné. Od publikovania knihy **Worlds In Collision** Immanuela Velikovského, sa objavil nový druh vedca, búriaceho sa proti zjavným predpokladom zo strany uniformitaristov. Sami seba nazývajú *katastrofistami*. Dôvodom na toto označenie je to, že geologické a archeologické záznamy jasne dokazujú, že uniformitaristi sú na omyle ohľadom postupného neobmedzeného postupu histórie a

„evolúcie“. Skutočný záznam dokazuje, že táto planéta, Zem, zažila početné katastrofy, niektoré z nich obrovské, celá táto planéta bola kedysi takmer vymazaná z mapy Vesmíru. Pre evolucionistu tieto katastrofy predstavujú neželané prerušenia v stálom postupe „prirodzeného výberu“ hmoty i života. Preto uniformisti odolávajú katastrofizmu, používajúc každý dostupný trik, vrátane očierňovania, ekonomických sankcií a svojho vplyvu, aby tomuto objavujúcemu sa svetonázoru zabránili dostať sa zo svojho uväznenia.

Istým spôsobom je katastrofizmus voči uniformitarianizmu ako kresťanská Identita voči ortodoxnému kresťanstvu. Jeden je nováčikom vo svete vedy, druhý nováčik vo svete náboženstva, no obaja nováčikovia získavajú hybnú silu a silnejú.

Jednoducho niet pochýb, že katastrofisti prezentujú novú paradigmu, ktorá sa rýchlo stáva dominantnou silou v dnešnej vede, pretože geologický záznam je nepopierateľný. Uniformitarianizmus je však stále dominantnou dogmou vyučovanou na všetkých úrovniach vzdelania. Akoby priemysel vydávania učebníc, v absolútnom vzdore voči **zavedeným faktom**, bol odhodlaný vyžmýkať posledný groš zisku z úplne zdiskreditovaných paradigiem, než celková revízia učebníc začne odrážať revíziu vedy, dosiahnutú katastrofizmom. Týmto postupom vo vede trvá roky, než sa dostanu do učebných osnov. Ohrozené sú kariéry, knižnice, agendy starého Systému, nespomínajúc peniaze! Než sa dogma uniformitarianizmu, so svojim doplnkom, rozprávkou o evolúcii, konečne odoberie na odpočinok, sily pri moci budú odolávať Pravde s každým posledným kúskom posmechu. Ako to zvyčajne u vedeckých teórií býva, stará teória nie je vyvrátená ako falošná, až kým nezomrie jej posledný obhajca. Keď už nie je nikto, kto by mohol stratíť tvár, víťazne sa objaví nová teória.... a uniformitaristi akurát vymreli.

Na kresťanskej Identite je zaujímavé to, že Identisti

(zástancovia Identity) sa snažia hľadať Pravdu v termínoch vedy i Písma. To znamená, že veríme, že NIET ŽIADNEJ SKUTOČNEJ DICHOTÓMIE medzi Vedou a Náboženstvom. Existujúca dichotómia existuje medzi zavedenou vedou (uniformitarianizmus a evolucionizmus) a zavedeným náboženstvom (judaizmus a judeo-kresťanstvo), ktoré obe v mene ortodoxnosti vyučujú klamstvá.

Príbeh o Atlantíde

Ďalšou ideou, osudnou pre evolučnú bájkku, je legenda o Atlantíde. Legenda o Atlantíde hovorí o tom, že kedysi v meste Atlantického oceánu existoval kontinent s veľmi vyspelou civilizáciou. To, že Atlantída bola zničená veľkou katastrofou, je taktiež časťou legendy, takže evolucionisti sú náchylní potláčať skúmanie dávnych civilizácií z dvoch dôvodov: 1.) pretože ich interpretácia primitívnej či predľudskej povahy jaskynných ľudí bola podávaná ako časť stabilného postupu evolúcie; a 2.) skutočná evidencia a následný úpadok *vysokorozvinutej* civilizácie, pred tisícmi rokmi, prináša otázku: „Koľko takých vývojov a úpadkov v prehistórii existovalo?“ Nechcú, aby sa uvažovalo týmto smerom. Pripustiť takéto katastrofy a prehistorické civilizácie by si vyžadovalo ďalšie miliardy rokov „evolúcie“. Akonáhle sa dokáže, že uniformitaristický model je chybný, jeho predpoklady sú k ničomu.

Vedecký systém konal, čo sa dalo, aby túto legendu potlačil, no tá nezmizla. Dôvodom je to, že táto legenda je pravdivá. Archeologická, geologická a dokonca i botanická evidencia podávajú ten istý príbeh: Zem zažila mnoho planetárnych katastrof. *Obzvlášť jedna katastrofa takmer zničila všetok ľudský život na Zemi.* Katastrofisti sa zhodujú, že k tejto katastrofe došlo okolo roku 10500 pred Kristom. Nešlo o Noachovu potopu. Noachova potopa sa odohrala okolo roku

3200 pred Kristom. Na rozdiel od udalosti v roku 10500 pred Kristom, Noachova potopa napáchala planéte relatívne malé škody. Prežili prakticky všetky známe civilizácie, ktoré existovali pred Potopou. V rôznych kultúrach, kmeňoch a v rôznych jazykoch existuje viac ako 800 príbehov o tejto Potope; a antropológovia a historici zaznamenávali, že vzdialení, domorodí obyvatelia rozprávali tieto príbehy predtým než sa na scéne objavil cestujúci biely človek, nie je preto pravdou, že tieto kultúry kopírovali mýtus z jedného centrálného zdroja. Tento „mýtus“ je celosvetový, dávny fenomén, všeobecne zaznamenaný každou kultúrou.

Dôležité je pochopiť, že hovoríme o **dvoch** odlišných katastrofách, nie o **jednej**. Niekedy sa príbeh o Atlantíde označuje ako „potopa“, pretože potopenie Atlantídy spôsobilo enomnú prílivovú vlnu, ktorá oboplávala planétu. Prílivové vlny pri svojom vpadе do príkrych riečnych údolí môžu dosiahnuť výšku 100 stôp (cca 30 metrov), s búrkovými vlnami ešte väčšej výšky. Berúc do úvahy pravdepodobnosť, že väčšina svetovej populácie žila pri pobreží a pri riekach, tí, ktorí by takúto udalosť prežili, by ju za „potopu“ označili. V rámci kresťanskej Identity často odkazujeme na „dve potopy“. Mám za cieľ dokázať, že prvá z týchto dvoch potôp bola v skutočnosti globálnou tsunami. Niektorí z tých, ktorí o „Potope“ píšu, nie sú schopní rozlišovať medzi týmito dvoma odlišnými udalosťami. Prehistória a história sa tak zmiešavajú a zhutňujú do nemožného scenára, ako je kreacionizmus, ktorý nedokáže vysvetliť, ako sa ľudské pozostatky môžu objavovať pred rokom 4000 pred Kristom. Kreacionisti učia, že Zem, a všetko na nej, je staré iba 6 tisíc rokov! Neschopnosť porozumieť, že sa zaoberáme dvoma odlišnými udalosťami, ktoré od seba delí 7 tisíc rokov nevedie k ničomu inému, než k zmätku.

Aby som pridal k našej dileme značné intrigy, domnievam sa, že kreacionisti i evolucionisti sú najatí našim nepriateľom,

aby zámerne prekrúcali históriu, aby sme nemohli našu históriu pochopiť. To náš Protivník nechce. Obáva sa, že by sme sa my, bieli ľudia, mohli prebrať z našej biblickej a historickej amnézie. Z tohto dôvodu existuje falošná dichotómia medzi vedou a náboženstvom, pretože náš Protivník sa snaží odlákať našu pozornosť bájkami, ktoré nie sú založené na pravdivej histórii, archeológii, vede či Biblii. Čím viac času márnime diskusiou o tejto falošnej dichotómii, tým mocnejší je náš Protivník. Je to všetko časť jeho stratégie „rozdeľuj a panuj“

Budem sa snažiť čo najviac, aby som v tomto článku ich omyly opravil.

Prvá „potopa“

Legenda o Atlantíde sa zachovala v Platónovom diele Kritias. Občas budem na toto dielo odkazovať, aby som ukázal, že ide v zásade o pravdivý príbeh o tom, čo sa odohralo 9 tisíc rokov pred Platónom. V tomto diele sa umiestnenie Atlantídy uvádza „za Herkulovými stĺpmi“, t.j. za Gibraltárskym prieplyvom, v Atlantickom oceáne.

Aby bolo toto tvrdenie hodnoverné, musí sa dokázať, že planéta Zem bola v roku 11 tisíc pred Kristom veľmi odlišná. Jaskynní ľudia nám zanechali mnoho kresieb dnes už vyhynutých zvierat, ktoré v tom čase existovali. Zem bola v zajatí doby ľadovej, ktorá prinútila väčšinu zvieractva presunúť sa k rovníku.

Ako archeológia a geológia jasne demonštruje, všetko to sa pre existujúce druhy dramaticky zmenilo v roku 10500 pred Kristom. Podľa Otta Mucka v jeho knihe **The Secret of Atlantis** (Tajomstvo Atlantídy), približne v tom období zasiahol našu planétu obrovský asteroid. Tento asteroid bol tak obrovský, že jeho dopad nielenže potopil Atlantídu, ale zničil takmer všetko na tejto planéte, tak strašná bola táto katastrofa. Pri dopade bol priamo zasiahnutý kontinent Atlantídy, tento

náraz väčšiu časť Atlantídy ponoril pod morskú hladinu. Zemská kôra popukala a zdvihla sa, spôsobiac zemetrasenia a vulkanické erupcie na zlomoch tektonických platní a kontinentálnych šelfov. Prílivová vlna spôsobená dopadom prešla okolo južného okraja Južnej Ameriky a Afriky, do Tichého oceánu, západne od južnej Ameriky a na východ od Afriky, zaplavujúc všetky pobrežné oblasti planéty, utopiac milióny obyvateľov. Druhá vlna prešla severne, cez Severné more, severný pól, do Tichého oceánu zo severu. Tieto dve vlny sa stretli niekde uprostred Tichého oceánu. Výšku týchto prílivových vln môžeme len odhadovať.

Keďže táto „potopa“ bola v skutočnosti obrovskou prílivovou vlnou, budem ju takto označovať, alebo ju označím ako tsunami. Táto seizmická tsunami bola skutočnou udalosťou masového vyhladzovania (Mass Extinction Event, MEE), a touto skratkou ju budem v tejto štúdií označovať. Táto MEE je teda odlišná od Noachovej potopy, ktorá bola lokálnejšieho charakteru, než udalosť dopadu v roku 10500 pred Kristom. Táto informácia nám pomôže k pohľadu na Genesis 1 v úplne novom svetle, nie ako na príbeh o stvorení, ale ako pohľad na príbeh o prežití a opätovnom stvorení. Táto analýza bude obsiahnutá v „Nepriateľstvo, časť 3“.

Vo svojom *Úvode* k **The Secret of Atlantis**, Peter Tompkins sumarizuje Muckovu tézu týmito slovami:

„Podľa evidencie kataklyzmická udalosť ukončila poslednú geologickú éru a uviedla éru súčasnú. Za jeden strašný deň a jednu noc, ako sa uvádza, sa objavila na dne Atlantického oceánu trhlina, od Portorika až k Islandu, do ktorej sa prepadol ostrov Atlantídy, 400 tisíc štvorcových míľ hôr, úrodných plání a tropického porastu, rajský ako Hawaii, do hĺbky tritisíc metrov, do vriacej magmy.

„Obrovské prílivové vlny, dusivé plyny a prúdy lávy zničili všetok život, neponechávajúc nič, okrem tajomnej pukliny v

strede Atlantiku, s deviatimi malými ostrovmi, vrcholmi hôr, ktoré kedysi čneli vyššie než Mount Blanc, naše dnešné Azorské ostrovy.

„*To bol koniec Edenu.*“ - s. ix, Peter Tompkins, autor knihy **Secrets of the Great Pyramid** (Tajomstvá Veľkej Pyramídy).

Samozrejme, biblický Eden existoval neskôr, keď sa planéta Zem pozviechala z MEE. Taktiež nebol zničený úplne všetok život. Existovali prežijúci, ktorých učebnice nazývajú „jaskynnými ľuďmi“. Staré mýty vždy uvádzajú, že k takýmto udalostiam dochádza, pretože „bohovia sa nahnevali“. Naozaj, na konci tejto kapitoly budem dokazovať, že sám Jahveh musel byť určite nahnevaný na hriechy kedysi mocnej, technologicky vyspelej, koloniálnej ríše, s príbehmi o lietajúcich strojoch, ponorkách a sofistikovanej vede, ktorá zdegenerovala na otrockú spoločnosť, ku génovému inžinierstvu a rasovému miešaniu. Bohužiaľ, tieto dejiny sa zase opakujú, naša civilizácia prejavuje rovnaké známky zdegenerovanosti, ktoré zapríčinili zničenie Atlantídy.

Ukážem, že tento typ zdegenerovanosti bol rovnakým dôvodom, prečo Jahveh zapríčinil Noachovu potopu, a rovnakým dôvodom, prečo Jahveh bude znova súdiť túto planétu. Vidíme, že tie isté zločiny proti prírode páchajú rôzne kňazstvá a vedecká elita. Dnes vidíme opakovanie **predohry** deštrukcie Atlantídy a Noachovej potopy. Niet dôvodu pochybovať, že budeme musieť čeliť ďalšej MEE, ktorú Biblia nazýva „Veľkým dňom Pána“, o ktorom sa domnievam, že korešponduje s **Mayan End Date** (mayský dátum konca), teda **MED, 21. decembrom 2012**. Keďže táto MEE má biblické dôsledky, obzvlášť v knihe Genesis, kapitoly 1-3, pozrime sa poriadne na existujúce geologické dôkazy.

Geologický záznam

Väčšina z toho, čo sa o Atlantíde popisalo, sú špekulácie a blbosti, aj keď Solónova správa v Platónovom diele *Kritias* má istý náznak autentickosti, opisujúc Stredozemné more ako len zátoku v porovnaní s Atlantickým oceánom, čo bolo v tom čase geograficky presné tvrdenie. Uvedomujú si, že väčšina mytológie obsahuje zrnko pravdy, okrem Otta Mucka sa vedeckej štúdií Atlantídy nevenoval nikto. Muckovými vlastnými slovami: „*Vedecký aspekt bol zanedbaný.*“ (s.14).

Potlačenie knihy **The Secret of Atlantis** Otta Mucka je triumfom pre zatemnovateľov, tých, ktorí sa snažia zahmlievať nielen históriu a prehistóriu, ale rovnako tak vedu a náboženstvo. Pokiaľ neporozumieme minulosti, nemôžeme pochopiť sily, ktoré vytvorili náš súčasný svet. Otto Muck, viac než ktorýkoľvek iný výskumník Atlantídy, dal dohromady kúsky skladačky tak dokonale, že tento príbeh sa poprieť nedá. Než zapodievaním sa mýtmi a legendami, je jeho prístup k téme čisto vedecký, ponechávajúc malý priestor špekuláciám.

Je archeologickým faktom, že existuje zemská vrstva, ktorá obsahuje relatívne málo artefaktov a pozostatkov. Táto vrstva existuje medzi vrstvami (nad ňou i pod ňou), ktoré naopak, obsahujú mnohé artefakty a pozostatky. Ako túto vrstvu s pár artefaktami, fosíliami atď. vysvetlíme? Ohľadom tejto umelej „medzery“ v zázname, počnúc s obdobím roku 10 tisíc pred Kristom do cca 5 tisíc pred Kristom, Muck (strana 43) uvádza:

*„Takéto porovnanie odhaľuje, v protiklade k prevažujúcej predstave neprerušeneho pokroku civilizácie, **regresiu neskorších mezolitických artefaktov od predchádzajúcich artefaktov neskoršej paleolitickej doby.** Tomu sa dostalo uznania a mezolitická epocha bola označená za „prerušenie“, prechodné obdobie, dočasný pokles medzi dvoma značne odlišnými kultúrnymi epochami neskorého paleolitu doby ľadovej a neolitu po dobe ľadovej. Tento pokles sa dá interpretovať len ako následok narušenia života, ktorý sa*

prejavil taktiež v širokej oblasti nálezov. Archeologické dôkazy potvrdzujú nie hypotézu neprerušeneho kultúrneho pokroku, ale jej opak: následok vážneho prerušenia, prebiehajúceho s prechodom z ľadového do post-ľadového podnebia....Tak závažná zmena podnebia, že spôsobila roztopenie desaťtisíce rokov starých ľadovcov, musela mať nevyhnutne hlboký dopad na podmienky pre život ľudí, ktorý v čase tejto zmeny žili. A je rovnako jasné, že takýto enormný otras, ktorý zásadne zmenil podnebie celého sveta, nemohol nastať v prirodzenom vývoji každodenných udalostí, ale bol celkom určite spôsobený katastrofou.“

Podľa štandardného geologického rozdelenia žijeme v ére holocénu, ktorý sa počíta od obdobia 8 tisíc rokov pred Kristom do dnešného dňa. Pred touto érou bola éra pleistocénu, trvajúca od 1,8 milióna rokov pred Kristom do 8 tisíc rokov pred Kristom. Formálne rozdelenie týchto epoch do súčasného systému je vysoko špekulatívne a nemôže sa považovať za realistické. Všetky metódy datovania, bez ohľadu na to, aké sú sofistikované, sú predmetom predpokladov a predsudkov vedcov. Je mi jasné, že tieto fantastické dohady, požadujúce milióny a miliardy geologického času, sú funkciou evolučnej bájk, ktorá si VYŽADUJE nadnesené sekvencie času. Takéto nadsadené časové obdobia sú absolútne nutné, aby teológia evolúcie bola vôbec možná, berúc do úvahy fakt, že mutácie a hybridy sú väčšinou neplodné. Fakt, že plodné hybridy sa nikdy pozorovateľne nevyvinuli na vyšší druh, je ďalším dôkazom proti evolúcii. Genetické mutácie sú teda jediným možným predstaviteľom evolúcie, a ani na to nie sú dôkazy. Moderná „veda“ koná všetko možné, aby evolučnú rozprávku podporila. Táto bajka sa nachádza v procese zničenia. Faktom je, že vedci NEMAJÚ ŽIADNU PREDSTAVU o tom, aká stará Zem je. Všetky tieto odhady miliónov rokov môžete spláchnuť, nemajú žiaden význam. Sú to iba veľké čísla,

určené na formovanie dobrosrdečných myslí.

Je to vedecká hatlanina.

V analyzovaní geologickej a archeologickej evidencie pre toto nepopierateľné „prerušenie“ v archeologickom zázname, rozdeľujúcom pleistocén od holocénu, Muck zistil, že izolované mystériá sa dajú vysvetliť, napr. prečo úhory zo Sargassovho mora plávajú cez Atlantický oceán do Karibského mora, až k európskym riekam, ako tichomorské lososy, ktoré tak konajú pri rozmnožovaní. Toto tajomstvo je rozriešené faktom, že tam, kde je dnes otvorený oceán, bola kedysi suchá pevnina.

Budete zarazení, koľko dôkazov katastrofy existuje a aká veľká časť súčasného sveta prírody je katastrofou vysvetlená. Uvádzam časť evidencie, ktorú Muck prezentoval:

Golfský prúd a izotermický záznam

Otto Muck prezentuje geotermické dôkazy, že Golfský prúd, ktorý otepľuje Britániu, Írsko a severozápadnú Európu, pred potopením Atlantídy neexistoval. Izoterm je matematický priemer, ktorý nám uvádza, v akých zemepisných šírkach prevláda daná teplota. Izoterm, ktorý púta našu pozornosť, je 32 stupňov Fahrenheit, čo je – samozrejme – bod mrazu vody. Obe hemisféry stále majú hrubú zemepisnú šírku, v ktorej sa ľad netopí, pretože, ako sa blížite k obom pólom, dosahujete úroveň, kedy sa teplota drží na bode mrazu či nižšie. Táto zemepisná šírka je 32 stupňový izoterm. V severnej hemisfére tento 32 stupňový izoterm vedie v súčasnosti cez severnú Kanadu, na východ popri Grónsku, potom ostro na sever, podľa toho, ako Golfský prúd otepľuje vody Atlantického oceánu. Toto je izoterm, ktorý pretína Severné more, vstupujúc do Európy čosi povyššie Nórska a Švédska, odkiaľ južne klesá do Európy znižujúcim sa vplyvom Golfského prúdu.

No tento vzorec nebol stále prítomný. Počas poslednej doby

ľadovej sa ľadovce pomaly posúvali terénom, tlačiac pred sebou sutiny. Tieto usadeniny sutiny sa nazývajú *prednými (čelnými, terminálnymi) morénami*.

Muck prezentuje dôkazy – z geotermálnych záznamov, letokruhov stromov, fosílnych záznamov atď., ktoré dokazujú, že náš súčasný izoterm náhle nahradil starší izoterm, ktorý kedysi viedol južnejšie a priamo pretínal Atlantický oceán, vstupujúc do Európy v južnom Anglicku, približne v oblasti Londýna, potom do strednej Európy, pretínajúc Francúzsko a Nemecko, a do východnej Európy. Dôkazy terminálnych morén minulosti jasne dokazujú, že ľadovce v Amerike postúpili až k hraniciam Wisconsinu a Illinois. Veľké jazerá, ktoré obsahujú 1/5 svetových zásob čerstvej vody, boli zásobované týmto topiacim sa ľadom. Európa poskytuje rovnaký typ evidencie, z poslednej doby ľadovej, dokazujúc, že ľadovce postúpili nielen ďaleko na juh, tlačiac pred sebou morénový nános, no náhle sa zastavili a začali ustupovať. V Európa ľadová pokrývka pokrývala celú Britániu, v nemecku postúpila až k Berlínu. Kvôli chladu nebola v tých dňoch Európa obývateľná. Možno boli iba občasné výpravy lovcov z juhu Álp.⁴

Než začal Gofský prúd existovať, západná Európa bola oveľa chladnejším miestom. Dostupné dôkazy naznačujú, že v tých dňoch Gofský prúd neexistoval. Najlepším vysvetlením tohto faktu je, že kedysi mu v ceste stál obrovský kus pevniny.

Muckova podrobná analýza Prúdu zahŕňa analýzu dna Atlantického oceánu, ktorá ukazuje, že východný, teda africký podmorský pás na dne, ktorý sa tiahne v plnej veľkosti medzi Afrikou a južnou Amerikou a od Islandu k Antarktíde, je v priemere o 6 tisíc stôp vyšší než západná strana pásu. Muck z izotermickej evidencie dochádza k záveru, že neďaleko

⁴Kedže obrázok je hoden tisíca slov, tu je stránka, ktorá zobrazuje súčasné prúdenie Gofského prúdu: <http://library.thinkquest.org/25245/atlantology/azores.html>

Azorských ostrovov tento podmorský kontinentálny šelf kedysi stál Golskému prúdu v ceste, zamedzujúc jeho toku na sever. Muck to vysvetľuje takto:

„Úplné zľadovatenie severozápadnej Európy predpokladá existenciu atlantickej bariéry v podobe ostrova, blokujúceho tok Golského prúdu.

„To je isté a je to dôležité pre riešenie nášho problému...

„Z istého dôvodu sa táto zemská masa potopila asi 2 míle hlbšie [ups!! – Eli], spôsobiac rozšírenie atlantického podmorského pásu...Kedy sa táto bariéra voči Golskému prúdu potopila?

„Túto otázku už nie je viac zložité zodpovedať. Táto bariéra existovala počas štvrtohôr a prestala existovať s koncom tejto éry. Potopenie bariérového ostrova X je teda súbežné s koncom štvrtohôr čiže obdobia potopy.“

Potopená bariéra je dnes známa ako azorská plošina, relatívne plochý kus potopenej zeme, ktorá kedysi bola časťou Atlantídy. Muckove geologické časovanie tejto udalosti je potvrdzované známymi vedeckými faktami. Z ortodoxného výskumeného webu citujem:

„Obdobie štvrtohôr bolo jednou z mimoriadnych zmien v globálnom prostredí, ako i obdobím, počas ktorej došlo k veľkej ľudskej evolúcii.

„Od polovice 19. storočia geológovia zistili, že počas nedávnej periódy geologického času (známej ako „doba ľadová“) nastali obrovské zmeny na povrchu a v prostredí. Skutočne, v tom období sa začalo akceptovať, že činnosť ľadovcov značne zmenila veľké oblasti povrchu Zeme, vrátane väčšiny severnej Európy a severnej Ameriky. Moderné vedecké techniky nám umožnili značný náhľad na rozsah a načasovanie klimatických zmien, ktoré viedli k rozšíreniu globálnych

ľadovcov v trikrát väčšom rozsahu ako majú dnes, spôsobujú zľadovenie predtým nezľadovateľých regiónov.“⁵

Ortodoxná geológia vie, že došlo k veľkej zmene, no nemá žiadnu predstavu, prečo k nej došlo. Na základe odhadov rôznych paleontológov a geológov, spriemerovaním ich hodnôt, Muck odhaduje, že priemerný dátum kataklyzmi je cca 10 tisíc pred Kristom. Všimnite si, že táto stránka falošne tvrdí, že počas tohto obdobia „došlo k veľkej ľudskej evolúcii“. Kde sú fosílné nálezy pre takéto tvrdenie? Evolucionisti bez problémov vydávajú takéto absurdné vyhlásenia, kým vedia, že žiadni ľudopí po nich nebudú kvôli ich LŽIAM hádzať kamene!!!

Tajomstvo európskych úhorov

Živnou pôdou pre európske úhory je Sargassovo more, oblasť značne pokrytá chaluhami na východ od Bermudského trojuholníka, na juh od Gofského prúdu, kde sa prúd začína stáčať na severovýchod smerom k Británii. Životný cyklus týchto úhorov začína v Sargassovom mori. V istom časovom intervale musia tieto úhory putovať 3 tisíc míľ zo svojej chaluhovej bažiny do Európy. Po dosiahnutí európskych brehov nechajú samičky samčekov za sebou a plávajú do európskych riek. Dôvodom je to, že samičky nemôžu pohlavne dospieť v slanej morskej vode. Aby dospeli, musia sa zdržiavať v čerstvej vode dva roky, zatiaľčo samčekovia trpezlivo na ne čakajú. Potom samčekovia so samičkami plávajú naspäť do Sargassovho mora, kde sa pária.

Tajomstvom je: Prečo také enormná vzdialenosť? Riziká pri 6 tisíc míľovom putovaní tam a späť sú obrovské, keďže na nich číhajú predátori.⁶

⁵Zdroj: <http://qra.org.uk/what.html>

⁶moderná stránka, venujúca sa tomuto tajomstvu, sa dá nájsť tuná: <http://jeb.biologists.org/cgi/content/full/208/7/1329>

Muckovo vysvetlenie je nasledovné: Pred potopením Atlantídy sa Sargassovo more nachádzalo oveľa bližšie k sladkovodným riekam. Dnes sa úhory, vedené inštinktom, ponárajú do teplých vôd Golského prúdu a putujú, až kým nezacítia čerstvú vodu pochádzajúcu z európskych riek vlievajúcich sa do mora. Pred 12 tisíc rokmi to bola vzdialenosť v míľach, maximálne pár stovák míľ. Po potopení Atlantídy sa táto vzdialenosť zväčšila na 3 tisíc míľ. Je pozoruhodné, že tieto úhory zmenu v prostredí prežili. Je to svedectvo o ich túžbe prežiť a rozmnožovať sa a o ich schpnosti plávať..

Atlantský pôvod pyramídových štruktúr

Prežijúci ľudia v Amerike majú legendy, ktoré nám hovoria, že stavitelia pyramíd prišli do ich zeme, po mori, z východu. Zachované európske a africké legendy tvrdia, že stavitelia pyramíd prišli zo západu. Takmer bez výnimky označovali títo domorodí Američania týchto ľudí ako „bradtých bielych mužov“ Neďaleko Bimini, objavili potápači starodávne kamenné cesty.⁷

Ďalší tvrdia, že videli vrcholy podvodných pyramíd. Ako vysvetlíme fakt, že tieto dávne pyramídy existujú na oboch stranách Atlantického oceánu a pod jeho vodami?

Existujú dve možné vysvetlenia: 1.) Pyramídy budujúci ľud žil na jednej alebo druhej strane oceánu a začal budovať pyramídy na strane opačnej, alebo 2.) medzi týmito kontinentami existoval obývaný kontinent alebo ostrov. Keďže legendy z oboch strán oceánu hovoria, že stavitelia prišli z odniekaľ medzi dvoma známymi zemskými masami, možnosť 2 má istú historickú váhu. Pôvodná domovina staviteľov pyramíd sa nachádzala medzi dvoma súčasnými hemisférami.

⁷<http://www.crystalinks.com/biminiroad.html>,
<http://www.joytravelonline.com/quest1.htm>

Hoci je väčšina týchto príbehov zahalená v mytológii, smer, odkiaľ „bohovia“ prišli, je predmetom overenia.

Podobnosti v štruktúre medzi pyramídami Yucatanu a Egypta naznačujú spoločný pôvod. Ich vek taktiež naznačuje, že existovala civilizácia pred MEE, ktorá bola schopná takýchto masívnych konštrukčných projektov. Veľká Pyramída v Egypte popiera vysvetlenia svojho vybudovania. Kamenné bloky, vážiace až 60 ton, boli presúvané míľami obtiažneho povrchu, aby boli umiestnené na vrchol tejto štruktúry. Moderní stavitelia a vedci nevedia jej konštruovanie vysvetliť.

Geológ Dr. Robert Schoch, ktorý analyzoval Sfingu, nachádzajúcu sa neďaleko Veľkej Pyramídy, odhadol jej vek na viac ako 8 tisíc rokov pred Kristom. Jedným z hlavných dôvodov pre tento záver bol fakt, že Sfinga nesie jasné známky vertikálnej erózie spôsobenej dažďom, ktorá mohla nastať iba počas období intenzívnych dažďových zrážok. Plošina v Gize je suchou púšťou viac ako 4 tisíc rokov. Existovala doba, kedy Sahara nebola tak rozsiahla, keď dažďový prales bol oveľa rozsiahlejší. Saharské podnebie muselo byť oveľa tropickejšie než dnešné púštne. Tento fakt nás posúva ďalej do prehistórie.⁸

Planetárny súradnicový systém

Staroveký svet nielenže prináša obrovské technologické divy, je úplne jasné, že kedysi existovala civilizácia tak rozvinutá, že poznala vzdialenosť medzi Zemou a Mesiacom, Zemou a Slnkom, hodnotu π , F_i a mnohé ďalšie matematické koncepty. Všetky tieto faktory boli vtedy známe a boli zaznamenané a vbudované do stavby Veľkej Pyramídy. V prácach pyramidológov nájdete informácie o týchto zarážajúcich detailoch, stačí len vyhľadať výraz

⁸Tuná sa nachádza rozsiahla analýza Dr. Schocha: <http://www.robertschoch.net/Redating%20the%20Great%20Sphinx%20of%20Giza.htm>

„pyramidológia“ (pyramidology) vo vyhľadávači a získate množstvo informácií, pro i proti.

Prečo sú tieto informácie tradičným vedcom ignorované? Faktom je, že nikto nechce narúšať zavedené poriadky. Existuje príliš mnoho falošných teórií v histórii, vede, archeológii, geológii atď., ktoré – ak by sa takýmto faktom dostalo uznania – by vyžadovali prepisovanie každej vedeckej učebnice. No hlavným dôvodom, ako som už uviedol, je fakt, že teológia evolúcie musí byť udržaná za každú cenu, a možnosť, že civilizácia, ktorá bola v istých ohľadoch rozvinutejšia než naša vlastná, nemôže vstúpiť do akademických sál. Ich agenda je príliš pevne usadená.

Jedným dôkazom pre nadradené poznanie týchto dávnych obyvateľov je planetárny súradnicový systém. Faktom je, že celá planéta bola zmapovaná, pravdepodobne Atlantíd'anmi, ako geometrická guľa, s Veľkou Pyramídou ako ústredným bodom ich geometrického systému. Prútkari nazývajú tieto línie *ley lines*.

Takmer všetky katedrály Európy boli postavené na týchto líniách. Keďže mnohé z týchto stavieb boli postavené na zrúcaninách starších štruktúr, je ťažké uviesť, kedy boli vybudované prvé takéto monumenty. No existujú dôkazy, že tento systém energetických línií sa datuje do ďalekej prehistórie. Planéta je týmito líniami popretkávaná a väčšina pyramíd je postavená ne priesečníkoch tohto súradnicového systému.⁹

Jedným z týchto monumentov je Stonehenge.

Existujú dve možnosti: 1.) Buď tento súradnicový systém predstavuje prúd prírodnej energie vyžarovanej planétou, a dávni stavitelia monumentov poznali metódu detekcie tejto energie, voliac si tieto miesta pre stavbu monumentov; alebo

⁹Tuná sa nachádza odkaz na článok o mnohých megalitických monumentoch dávneho sveta, ktoré sú postavené na priesečníkoch tohto súradnicového systému <http://www.vortexmaps.com/htmla/megalit1.htm>

2.) niekto navrhol tento systém a začal po celom svete umiestňovať tieto megalitické monumenty, ako istý druh energetických observatórií. Kreacionisti ani evolucionisti sa zo zrejmeho dôvodu tejto témy nechcú ani len dotknúť!!! Je zrejmé, že tento systém časovo predchádza Adama a Evu. Rovnako tak je zrejmé, že ide o výsledok inteligentného dizajnu. Za súčasných predpokladov o primitívnej úrovni starovekého sveta je zarážajúc vedecké poznanie, vyžadované či už na rozoznanie tohto druhu energie, alebo na navrhnutie takéhoto enormného celoplanetárneho stavebného projektu.¹⁰

Poznajúc poznanie vedy a technológie starovekého sveta, je škandalom, že oficiálna veda úplne popiera túto dávnu civilizáciu. No granty putujú iba k tým, ktorí propagujú status quo. Následne sa skutočné poznanie starovekého sveta musí získavať od nezávislých výskumníkov, ktorí nie sú časťou medzinárodného, korporátneho Nového Svetového Poriadku.

Som si istý, že v akademických sieňach nájdeme šepkandu o takomto poznaní, no nezmení sa nič, dokiaľ sa súčasný ekonomický status quo financovania výskumu nezruší, nerozptýli alebo neskolabuje. Medzičasom sa musí upravovať náš pohľad na staroveký svet a časové údaje znovunastavovať podľa faktálnych skutočností, tuná prezentovaných.

Kniha Otta Mucka obsahuje oveľa viac dôkazov, než som citoval. Jeho kniha je bohatá na vedecké fakty, nie špekulatívne interpretácie mytológie. Nanešťastie je kniha **The Secret of Atlantis** vypredaná. Online sa však dajú nájsť použité výtlačky. Skúste pohľadať v online kníhkupectvách, a ak budete mať šťastie, nájdete výtlačok v antikvariátoch.

Faetón, Asteroid-zabijak

¹⁰Prehľad tejto témy nájdete vo vynikajúcom článku Davida Hatcherera Childressa:

http://www.bibliotecapleyades.net/ciencia/antigravityworldgrid/ciencia_antigravityworldgrid01.htm

So zarážajúcimi vedeckými detailami prezentovanými Ottom Muckom a pár ďalšími, môžeme dať dohromady udalosti toho osudného dňa, udalosti masového vyhladenia (MEE). Solón, v Platónovom diele Kritias, označuje toto astronomické teleso menom: *Faetón*. Faetón je asteroid-zabiják, ktorý takmer vyhladil celý život na planéte Zem.

Z evidencie, ktorú máme, Faetón priletel k našej planéte zo severozápadu, zostupujúc nad dnešnou severnou Amerikou. Trajektória bola juhovýchodná, pravdepodobne od Minnesoty ku Georgii, približne smerom po US Highway 41. Ako Faetón strácal výšku, zahrieval sa, pokrývajúc krajinu obrovskými kusmi rozžeraveného kovu a kamenia. Jeho azimut bol namierený priamo do oblasti, ktorú dnes nazývame Bermudským trojuholníkom. Je možné, že anomálne geomagnetické udalosti, ktoré sa s Bermudským trojuholníkom spájajú, sú výsledkom veľkej masy železnej rudy, ktorá stále leží pochovaná bod nánosmi bahna a piesku v Karibskom mori. Ľudia, ktorí do tejto zóny vstupujú, často udávajú, že ich kompasy prestali fungovať. V oblasti sa stratili mnohé lietadlá, lode a člny, zrejme kvôli týmto magnetickým anomáliám.

Ako sa Faetón približoval k povrchu, nad Kentucky a Tennessee, veľké kusy, ktoré sa dajú označiť za meteority, odpadávali a dopadávali do oblasti juhovýchodnej Georgie, oboch Carolin, a severnej Floridy, *zanechávajúc po sebe pozdĺžne krátery, viditeľné dodnes ako jazerá a povrchové preliačiny*, s kusmi Faetónu, v súlade s trajektóriou, ležiacimi na juhovýchodnom konci každého z týchto kráterov.¹¹

Zemská masa Atlantídy, ktorá podľa mňa bola výbežkom Európy do Atlantického oceánu, ležala na východ od Faetónu. Táto superhorúca masa železa a kamenia, s možným

¹¹Tuná je aktualizovaná správa, ktorá, zdá sa, potvrdzuje Muckovu analýzu pôvodu týchto pozdĺžnych „zálivov“, ako sú dnes nazývané: <http://www.georgehoward.net/cbays.htm>

priemerom až 10 míľ, dopadla do vtedajších plytkých vôd dnešného Karibiku, zasiahnuc juhozápadný okraj kontinentálneho šelfu Atlantídy. Tento náraz bol tak silný, že tento kontinentálny šelf prelomil, oddeliac ho od Európy a ponoriac ho hlboko pod morskú hladinu. Samotný asteroid je pravdepodobne pochovaný v roztavenej mase magmy, ktorá leží pod zemským povrchom a oceánskym dnom.

Dôvodom, prečo verím, že Atlantída bola kedysi výbežkom európskeho kontinentu je fakt, že existujú dôkazy, že veľká časť západnej Európy, ktorá sa dnes nachádza pod vodou, bola kedysi dávno suchou zemou.¹² Jürgen Spanuth vo svojej knihe **Atlantis of the North** (Atlantída Severu) tvrdí, že ústredné miesto Atlantídy bolo v skutočnosti umiestnené v Bazileji, kde sa rieky Eider a Labe vlievajú do Severného mora, pri pobreží dnešného Heiligoland v severnom Nemecku.

Prezentuje evidenciu, že táto oblasť bola kedysi nad vodou.

Pangea

Podobný koncept dávnej topológie Zeme je známy ako Pangea. Tejto predstave sa dostalo zo strany ortodoxných vedcov všeobecného prijatia. Hypotéza o Pangei hovorí o tom, že dnešná suchozemská pevnina bola kedysi spojená, bez existencie Atlantického oceánu, alebo s oveľa menším morom, oddeľujúcim hemisféry. Pangea, čo môže byť približný popis zemského povrchu v čase Atlantídy, bola zasiahnutá týmto asteroidom, Faetónom. Až tisíc míľ Atlantídy, tiahnucej sa na západ od dnešnej Európy, bolo potopených do vôd oceánu. Dopad na tektonické platne Zeme bol tak silný, že oddelil Afriku od južnej Ameriky, ktoré boli v tom čase oveľa bližšie, vytvoriac južný Atlantický oceán, s jeho stále aktívnym stredoatlantickým morským pásom na dne (ak sa pozriete na mapu Afriky a južnej Ameriky, uvidíte, že do seba zapadajú

12 <http://www.nii.net/~obie/historygold.htm>

ako kúsky skladačky). Nepomenovaná pevnina, dnes zvaná Antarktídou, sa pravdepodobne odtrhla od južnej Ameriky alebo južnej Afirky, a bola zatlačená na juh, na kraj sveta, kde zamrzla stáročným snehom.

Východný a západný tlak tohto dopadu smeroval proti tektonickým platniam Ázie a oboch Amerík, vytvoriac pohorie Himaláje, Rocky Mountains (Skalnaté hory) v severnej a Andy v južnej Amerike. Všetky tieto pohoria sú mladé, s veľmi malou eróziou, v porovnaní s menšími pohoriami, čo prezrádza ich mladší vek. Horizontálne tektonické platne, narážajúc na seba, boli vymrštené v rôznych uhloch, čo geológovia ľahko rozoznávajú. Že sa takéto črty nemohli objaviť postupne, je celkom zjavné. Uniformitariánsky názor, že tieto pohoria sú staré milióny rokov je vyrátený hrboľatosťou ich terénu, ktorý nie je vôbec vyhladený a zaoblený tak, ako by to v prípade miliónov rokov trvajúcej erózie malo byť. Názor, že sa tieto pohoria formovali postupne, počas vekov, je vyvrátený faktom, že podzmené vrstvy rozvrstvenej skaly, mnohé obsahujúce dôkazy vo forme mušiel a podmorských fosílií, boli na seba natlačené v rôznych uhloch a dnes spočívajú na tých vrstvách, na ktoré boli natlačené. Ako sa pieskovec z dna oceánu dostane na vrcholky hôr?¹³

Po prečítaní si špekulácií uniformitariánov, Muckova udalosť masového vyhladenia (MEE) žiari jasnosťou, logikou a solídnu vedou; a zodpovedá archeologickým a geologickým záznamom. Jeho vysvetlenia nám hovoria, ako boli skutočne formované najmladšie pohoria. Dokonca i dnes, po 12 tisíc rokoch, je Mt. Everest ostro zahrotená hora. Fakt, že vystupuje 5 míľ nad úroveň mora (29035 stôp) je svedectvom prudkosti, s akou bol vytlačený nahor. Ako uviedol Platón vo svojom diele *Kritias*, Atlantída zmizla „v jednom strašnom dni a v jednej strašnej noci.“

¹³tuná sa nachádza dobrá stránka o oceánskych fosíliách v štáte Kansas: <http://www.oceansofkansas.com>

Platón nám vravel pravdu. O dávnej minulosti nám bájky vykladá moderná veda.

Prvá „potopa“

Bezprostredne po náraze Faetónu a potopení Atlantídy, obehli zemeguľu vlny enormnej výšky, od Faetónovho epicentra na juh smerom k Antarktíde a severne k pólu, zaplavujúc pobrežia vlnami vysokými i tisíc stôp. Tieto vlny omyly riečne údolia planéty, ničiac riečne mestá mnoho míľ do vnútrozemia. Morská voda ženúca sa cez severný pól najprv niektoré ľadovce z doby ľadovej rozpustila, no pri svojom návrate z južných hôr začala pri prechode Sibírom zamŕza, uväzňiac milióny zvierat a ľudí v ľadovej pustatine, dnes zvanej tundra.

To bol len začiatok nočnej mory.

Prvá fáza dopadu bola tektonická a tsunamická. Ďalšou fázou MEE bola fáza vulkanická. Po celej Zemi otriasali povrchom zemetrasenia, oceány magmy tryskali cez diery v zemskom plášti. Láva, vulkanický popol, síra (oheň a síra!) prenikali cez povrch, ničiac mestá a ľudí. Atmosféru pokryl kyselinový popol, prach a dym, stvoriac smrtiaci prašný mrak, ktorý trval stovky rokov, pokrýjúc celé oblasti popolom a všetko živé otráviac. Únik pred touto globálnou deštrukciou poskytovali len dva typy terénu: jaskyne a vrchy hôr. Vymizli celé druhy zvierat a rastlín, väčšina zahynúc pri počiatočnom dopade, ďalšie kvôli ťažkým atmosférickým podmienkam, dýchajúc toxický vzduch a neskôr zahynúc hladom a smädom. Planéta sa stala toxickou pustatinou.

Jedna oblasť planéty, ktorá bola najmenej dotknutá, bol Egypt. Hoci prílivové vlny Stredozemné more zaplavili, dolný Egypt, ďaleko od oceánu a s postupným nárastom nadmorskej výšky, bol veľkej časti tohto zničenia uchránený. nachádzajúc sa pri rovníku, kde je atmosféra riedšia a kvôli väčšiemu

dostatku priameho slnečného svetla, Egypt, s väčším dostatkom slnečného svetla v nasledujúcich rokoch, bol schopný umožniť prežijúcim pestovanie obilia či získavania potravy z divočiny. Jaskynní ľudia, prinútení uchýliť sa do jaskýň kvôli toxickému prostrediu vo všetkých častiach sveta, museli prežiť na zásobách a zriedkavom prísune potravy, zatiaľčo prežijúci vo vyšších nadmorských výškach mohli pestovať malé množstvo obilia, čakajúc na koniec vulkanickej epochy. Táto vulkanická epocha trvala okolo sto rokov, ovplyvňujúc poslednú veľkú dobu ľadovú, ktorá trvala niekoľko tisíc rokov. Táto doba ľadová prispela k zľadovateniu Európy, Ázie a severnej Ameriky, s ľadovcami zasahujúcimi až po južný Wisconsin. Tieto ľadovce kĺzali po vrcholoch kopcov, zanechávajúc za sebou uhladené povrchy a nánosy hornín zvané morény, až po severnú hranicu Illinois, na južnom okraji zľadovatenia.

Vulkanizmus spôsobený Faetónom vytvoril rozsiahle mračná prachu, sutín a dymu. Na Sibíri boli v okamžite mrznúcich prílívových vlnách zmrazené mamuty, mastodony a šabl'ozubé tigre.

V skratke, Zem utrpela úder nepredstaviteľnej sily. Rôzne živočíšne durhy boli úplne vyhubené. Prežili iba šťastní a najadaptovateľnejší. Samozrejme, medzi prežijúcimi boli naši pred-adamickí predkovia (kromaňonský človek). Odhadujem, že len pár tisíc takýchto ľudí, z každej známej rasy, prežilo v najvl'údnejších podmienkach. Zvyšok bol úplne vyhladený.

Dôsledok: Zem sa pomaly spamätáva z MEE

Je možné, že dopad Faetónu bol zodpovedný za postupný nárast teploty zemského povrchu, ktorý vyústil v roztápanie sa ľadovcov. Sopečná činnosť spôsobovala vyššie teploty a rozsiahle mračná vyvolávali skleníkový efekt, pomaly ukončujúc dobu ľadovú. Ako sa zem stávala zase

obývateľnejšou, rôzne druhy rastlín a zvierat začali znovu osídľovať Zem.

Hoci Preklad kráľa Jakuba udáva pre objavenie sa Adama dátum 4000 pred Kristom, zo Septuaginty získavame údaj 5000 pred Kristom pre Adama v záhrade Eden. Keďže k MEE spôsobenej Faetónom došlo 5 tisíc rokov predtým, planéta Zem si vyžadovala toto časové obdobie, aby sa mohol znovu objaviť nejaký náznak civilizácie. Ako sa vzduch stával dýchateľnejším a oblasti obývateľnejšie, jaskynní ľudia sa začali pomaly vynárať zo svojich jaskýň, hrali začali zostupovať z miest, ako Machu Picchu, Tyrolsko a Tibet. Za drsných podmienok po Dopade bola reprodukcia prežijúcich druhov prvoradou prioritou, obzvlášť pre ľudí. Zabezpečenie potravy pre deti muselo byť veľmi obtiažne. Zostúpiac na úroveň prežitia, zbierajúc a loviac pre obživu, kedysi značne vyspelí prežijúci z Atlantídy museli nájsť útočiská pred drsným podnebí. Tieto skupiny museli byť malé a roztrúsené. Veľmi pomaly sa Zem z MEE spamätávala.

Keďže Noachova potopa sa zjavne odohrala po epizóde Adama a Evy, môžeme na Genesis 1-3 pozeráť v termínoch príbehu o OBNOVE namiesto príbehu o STVORENÍ. T bude témou ďalšej časti v tejto sérii, časti 3.

Prežijúce rasy

Vediac teraz, čo sa vtedy odohralo, musíme radikálne znovuposúdiť časovú líniu rozdelenia ľudskej populácie. Niet pochýb, že skupiny ľudí prežili, obzvlášť vo vyšších horských regiónoch ako je Peru, alpské regióny Európy, Severná Amerika, Austrália, Afrika, Tibet a Čína. Istotne prežili i jaskynní ľudia v Španielsku, Alpách a neďaleko Stredozemného mora (je zaujímavé, že legendy Inkov v Peru a španielskych Baskov hovoria o svojom pôvode v Atlantíde. Je taktiež pravdou, že baskický ľud má jazyk, o ktorom lingvisti

hovorí, že nie je príbuzný so žiadnym z moderných európskych jazykov. Nedokážu túto jedinečnosť, ani pôvod, baskického jazyka vysvetliť. Je preto celkom možné, že baskický jazyk je oveľa starší a odlišného pôvodu, než ostatné jazyky.) No najobývateľnejšou zemou bolo údolie rieky Níl, oblasť planéty, ktorá bola asi najmenej kataklyzmou postihnutá. Legenda o Atlantíde uvádza, že Chronos, kráľ Atlantídy, buď mal v Egypte existujúcu kolóniu, alebo veľké tam migrovalo množstvo jeho potomkov, presne kvôli tomu, že Egypt mal podnebie, ktoré prežijúcim Atlantíd'anom umožňovalo znovuoživiť svoju civilizáciu. Samotní Egypťania sa dlho pridržiavali názoru, že ich civilizácia je skutočne najstaršou existujúcou civilizáciou planéty. Archeológia to potvrdzuje.

Noachova potopa

Sir Charles Leonard Woolley, archeológ pri vykopávkach v sumerskom meste Ur odkryl nános bahna vysoký 8 stôp. Tento artefakty neobsahujúci nános bol objavený hlboko pod ruinami, medzi vyššou a nižšou vrstvou, ktoré artefakty obsahovali. Čo bolo príčinou tohto nánosu? Bol tento nános spôsobený Noachovou potopou?

Keďže tento nález má mimoriadnu dôležitosť, zacytujem jeho opis:

Archeológ Leonard Wooley v roku 1929 pri vykopávkach v Ur, v južnom Babylone, učinil zarážajúci objav. Jeho personál kopal do hĺbky okolo 40 stôp. Pod vrstvami odpadu našli hrobky kráľa Mes-kalam-duga a kráľovnej Šub-ad, ktorí vládli v období konca 4 tisícročia pred Kristom. Pod ich hrobkami našli ďalšie odpadky, hlinené tabuľky, keramiku a náradie.

Tieto predmety naznačujú neprerušenu históriu. Keď kopali hlbšie, objavili čistý nános hlíny. Táto vrstva bola vysoká 8

stôp. Pod touto vrstvou objavili normálnu pôdu, ktorá obsahovala ďalšie odpadky, nástroje a ďalšie ľuďmi vytvorené predmety.

Predmety pod týmto vodným nánosom však mali odlišný charakter než tie nad ním. Vrstva hliny naznačovala zreteľný prelom v historickom pokračovaní archeologických predmetov.

Predmety, nachádzajúce sa pod touto úrovňou pozostávali z maľovanej keramiky, kovu, pazúriku a nástrojov. Nad povodňovým nánosom sa našli nástroje a predmety, ktoré naznačovali úplne odlišný mód života. O niečo ďalej sa vykopala šachta a došlo sa k rovnakým zisteniam. Náplavová vrstva pokrývala celú oblasť.

Dôkazy, odhalené Leonardom Wooleym sa datujú do obdobia cca 3200 pred n.l. Nános hliny vysoký okolo 8 stôp spôsobil potopa obrovského rozsahu.

Potopa však bola regionálna. Pokrývala pruh 400 míľ dlhý a 100 míľ široký v údolí riek Tigris a Eufrates (je pravdepodobné, že prudký dážď mohol spôsobiť pretečenie veľkého jazera v horách severne od Mezopotámie. Toto pretečenie mohlo spôsobiť eróziu a eventúlny kolaps zeme, kde sa toto jazero nachádzalo. Vyliatie tohto jazera by prispelo k takémuto objemu vody). Potopa zaplavila miestnu sumerskú civilizáciu popri brehoch Eufratu a v myšliach prežijúcich Sumerov získala veľkú dôležitosť, rovnako ako i v tradíciách Akkadčanov a Babylončanov, ktorí prišli po nich.

Ďalší zarážajúci objav uskutočnil archeológ Stephen Langdon v Kiš (ďalšie sumerské mesto). Jeho objav potvrdil nálezy Leonarda Wooleyho v Ur. v Kiš profesor Langdon našiel vrstvu 18 centimetrov, pozostávajúcu z jemného riečného piesku, mušlí a malých rýb.

Táto vrstva v celej lokalite oddeľovala hornú a spodnú vrstvu s pozostatkami. Pod vrstvou riečného piesku, do hĺbky asi 15 stôp, profesor Langdon objavil neprerušenu civilizáciu s nástrojmi neolitickej doby a maľovanými nádobami, datujúcimi

sa do obdobia nie menej než 4000 pred n.l. Vykopávky v Kiš dokazujú úplné a postupné rozvrstvenie.¹⁴

Archeológovia datovali archeologické nálezy z Ur do obdobia rokov 5 tisíc pred Kristom a skôr, naznačujúc, že mesto Ur utrpelo túto škodu, ku ktorej došlo okolo roku 3245 pred Kristom, v čase Noachovej potopy. 8 stôp hrubý nánoz hliny musel byť nánosom z nápavy na konci Noachovej potopy. Táto náplava musela byť splavená zo severu, z mezopotámskych výšin, **nie** z rieky od Perzského zálivu, ak by bola výsledkom tsunami. Noachova potopa bola teda *sladkovodná* potopa, nie potopa *slanej vody*.¹⁵

Záver

Ak nepoznáme skutočné dejiny Zeme, nemôžeme pochopiť, čo nám o tejto histórii hovorí Biblia. Ako som pri mnohých príležitostiach hovoril, Biblia je najpresnejšia historická kniha, aká bola kedy napísaná. Dezinterpretácie toho, čo uvádza Biblia majú na svedomí naše falošné predpoklady o histórii. Porozumenie toho, že PRED Noachovou potopou došlo k obrovskej potope, má kritickú dôležitosť v pochopení Biblie i histórie. Zdrojom **globálnych** legiend o potope bola dávna tsunami, kým Noachova potopa bola lokálnejšia.

Dôkazy nám hovoria, že došlo k dvom potopám, jedna

¹⁴Zdroj: http://www.evcforum.net/RefLib/noah_ooc.html Tento článok obsahuje niekoľko stupídnych vyjadrení, preto som zvyšok necitoval. Dôležitou vecou je to, že tento 8 stôp hrubý nánoz hliny rozdeľuje dejiny osídlenia zvaného Ur. Faktom je, že Wooleyho vykopávky v meste Ur dokazujú, že Ur existoval pred i po tejto udalosti potopy.

¹⁵Excelentná analýza mezopotámskych vrchov a záplavovej planiny sa nachádza v článku na adrese: <http://216.109.125.130/search/cache?ei=UTF-8&p=Noah%27s+Flood+in+northern+Mesopotamia&fr=slv8-&u=www.asa3.org/ASA/PSCF/2006/PSCF6-06Hill2.pdf&w=noah%27s+flood+northern+mesopotamia&d=Ldull7XiP80H&icp=1&.intl=us>

zapríčinená všeobecnou tsunami, okolo roku 10 500 pred Kristom, druhá lokálna Noachova potopa, okolo roku 3300-3200 pred Kristom.. S týmto poznaním môžeme prejsť k analýze Biblie, predovšetkým 1. až 3. kapitoly Genesis, z presnejšej prehistorickej perspektívy.

Ako to napísal Isaac Asimov:

„.... niet stopy po.... všeobecnej potope v 3. tisícročí pred Kristom. Napríklad egyptská história sa napríklad tiahne celým tretím tisícročím pred Kristom, bez akéhokolvek náznaky prerušenia či spomenutia potopy.“ (Isaac Asimov, **In The Beginning**, (1981) s. 165)

Všeobecná potopa sa odohrala oveľa dávnejšie, v dňoch prehistórie. Miestna Noachova potopa sa odohrala v historických dobách.

V ďalšej časti, **Nepriateľstvo, časť 3**, budem analyzovať biblickú dôležitosť tejto prehistórie. Dostaneme sa taktiež k tomu, PREČO bola Atlantída „bohmi“ zničená.

NÁPOVEDA: Je to rovnaký dôvod, prečo Jahveh spôsobil na zemi Noachovu potopu, rovnaký dôvod, prečo zničil Sodomu a Gomoru, a rovnaký dôvod, prečo nastane ďalší Súd, inak známy ako MED (Mayan End Date, mayský dátum konca).

Sólón nám túto príčinu prezradza. Popisujúc, ako bola Atlantída kedysi vznešenou, pokojnou a prosperujúcou ľudskou rasou, o zmene uvádza nasledovné:

*„Kvôli tejto mentalite a pokračujúcej moci božskej povahy, prekvitala medzi nimi prosperita, ktorú sme už opisovali predtým. Ale tak, ako sa **božskosť** v nich postupne oslabovala, **pretože sa často miešala so smrteľníkmi** [vidíte tieň toho, k čomu neskôr došlo v Záhrade?], a **ľudská povaha získavala prevahu, STALI SA SKAZENÝMI**, neschopní sebakontroly.“*

Ako som spomínal v prvej časti, Adam a Eva boli potrestaní

za spáchanie hriechu RASOVÉHO MIEŠANIA. Noachova potopa bola zapríčinená faktom, že sa Nefilim miešali s ľudskými dcérami (adamickými, bielymi ženami), „takto vytvárajúc monštrá so zmiešaným pôvodom, niektoré z nich boli skutočnými obrami“. Nemám žiadnych pochyb, že Atlantída bola súdená Jahvem kvôli rovnakému hriechu, čo spôsobilo MEE; a nemám pochyb, že budeme znovu súdení za ten istý hriech v MED (mayskom dátume Konca), ktorý Biblia nazýva „veľkým a strašným Pánovým dňom.“

Translation © 2008 pastor Frederick Forkrist
Všetky práva vyhradené.

pastor Forkrist je k zastihnutiu na adrese:
pastorXX@azet.sk